

truggelse for Skibe, og en Opmuntring for dem til at komme ind i Kattegat, naar de vide, at der er et sikkert Tilflugtssted, hvor de kunne ty hen, naar Isforholdene viste sig at være af den Bestaffenhed, at de ikke uden Fare kunde gjøre et Forsøg paa at gaa igjennem Kattegattet. Som sagt jeg tillægger Sagen overordentlig stor Værdning, og jeg skal bestrebe mig for at føre den igjennem paa den ene eller den anden Maade saa hurtigt, som det overhovedet er muligt, naar man da skal opnaa Noget, som kan anses for at være af en saadan Art, at man tør tro, at en væsentlig Del af de Ulemper og Besværigheder, som nu findes, ere afhjulpne derved. Og jeg har heller ikke opgivet Haabet om, at det kan ske i denne Samling. Det var ikke Meningen med, at man i det andet Thing har udstudt Sagen af Finantsloven, at den skulde opgives, men Meningen var, at Sagen under en anden Form skulde komme frem som et særskilt Lovforslag, og derpaa arbeides der nu af al Kraft. Jeg tror at kunne sige, at det ikke vil være, ja, jeg tør sige mange Dage, inden jeg vil kunne være paa det Rene med, hvorledes jeg skal forelægge et saadant Lovforslag, og bliver Tiden dertil, haaber jeg ogsaa, at det andet Thing vil komme mig imøde i denne Sag, hvis Vigtighed, som sagt, er erkjendt fra alle Sider, men som man har nogen Betænkelighed ved paa Grund af de store Summer, som Planens Sværksættelse vil kræve. — Hvad Skagen angaar, saa har den jo i en Række af Aar været Gjenstand for Manges Medfølelse, især fra deres Side, der vide Bessed med, hvor mangelfulde dens Kommunikationsmidler ere, og man vilde ogsaa tidligere have gjort Forsøg paa at afhjælpe paa en mere tilfredsstillende Maade Drangen til bedre Kommunikationsmidler, end det hidtil er sket, hvis man havde kunnet. Man har indskrænket sig til at gjøre Forsøg med Lyng og Løv og lignende Ting, hvilket jo, hvad der ligger i Sagens Natur, ikke kan have skaffet overordentlig stor Fremgang i Tingenes Tilstand beroppe. Men Sagen er den, at under de nuværende Forhold er det saa godt som umuligt enten at skaffe en god Landevei fra Skagen til Hjørring eller at bygge en Jernbane mellem Hjørring og Skagen paa en saadan Maade, at der kan være en sikker, jævn og uforstyrret Forbindelse med disse to Steder. Det er overordentlig vanskeligt og vil være overordentlig kosteligt at skaffe Materiale tilstede der, hvorved man kunde anlægge en saadan Vei eller bygge en saadan Jernbane. Det vilde være overordentlig dyrt selv under almindelige Naturforhold, men hvad værre er: var det nu ogsaa til Lykkes at tilveiebringe et saadant Anlæg til Trods for de store Bekostninger, som det vilde medføre, er man dog ikke sikker paa, at den hele Frukt af Arbeidet ikke vilde forderves bort efter. Det ærede Medlem ved saa godt

som jeg, og en stor Del af de ærede Medlemmer, som ere tilstede, vide det ogsaa, at der er mange Steder i denne Egn, hvor der endnu er Sandflugt, og den Jernbane, man lægger idag, kan være skjult af Sand imorgen. Det hører til de alleralmindeligste Erfaringer beroppe, at ganske uventet kan Terrainen blive usafbart, fordi det bliver belagt med et Lag af blødt Sand, som ikke lader sig føre bort med nogen som helst rimelig Bekostning, og det kan altsaa forhindre enhver Transport. Det er altsaa den store Vanskelighed, man har at kæmpe med der, baade den overordentlige Bekostning og, hvad værre er, at man ikke kan være sikker paa selv med de store Bekostninger at naae det Maal, man stræber efter. Det er Grunden til, at man hidtil har skudt Sagen ud. — Med Hensyn til Læss indrømmer jeg ogsaa, at Postarten dertil ikke er meget fuldendt. Men Sagen har sin store Vanskelighed, idet der paa Læss indtil for faa Aar siden ikke har været noget Anlægssted. Nu er der en lille Bro, men hvorvidt den er skiftet til, at Dampskibe kunne lægge til der, ved jeg ikke. Desuden er der en Omstændighed, hvorved Læss kommer til at lide meget om Vinteren, nemlig at Færvandet mellem Den og Jylland er et af dem, der ere mest belembrede med Drivis, saa det er meget usikkert mange Gange om Vinteten, om Fartøier kunne komme dertil. Smidlertid er det ikke en Sag, som vil dø, thi Læssboerne klage jævnlig, og kan der ses en rimelig Udflugt til at skaffe dem en Forbedring i deres Trafikforhold, vil det være til Bekvemmelighed for Alle; det skal ogsaa være mig kjær, om det kan ske.

Formanden: Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Rosenørn) har Ordet.

Rosenørn: Jeg frasalder Ordet.

W. Petersen: Da jeg flere Gange har bragt Anfer frem om Postvæsenet, vil jeg først udtale min Tak til den ærede Indenrigsminister, efterat jeg nu har hørt hans Udtalelser, der gaa ud paa, at han vil tage disse Sager under Overveielse. Det er altsaa at haabe, at disse Forhold snart ville blive tilfredsstillende ordnede, og derfor vil jeg, som sagt, bringe den høitærede Minister min Tak.

Doverfor det ærede Medlem fra Hjørring Amt her ligeoverfor (Gauerslev) kan jeg ikke undlade at forundre mig over, at det ærede Medlem undrede sig over, at vi Andre kunde have Noget at bemærke ved Finantslovsforlaget angaaende det, der ikke stod paa Forlaget, da det, som det ærede Medlem anførte over, netop angik Punkter, som heller ikke stode paa Finantslovsforlaget. Han forundrede sig over, at vi Andre kunde klage over Finantslovsforlaget paa Grund af, hvad det manglede, men selv udtalte han sin